

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دمیتری راستوف (DMITRY ROSTOV)

برگردان: ا. م. شیری

۰۴ جولای ۲۰۲۴

سازمان همکاری شانگهای افق‌های جدیدی را فتح می‌کند

[این هم برسد به دست آن مقامات دولتی و تحلیل‌گران اقتصادی که مشکلات اقتصادی ایران را تحریم‌های «کمرشکن» قلدان جهان تصور می‌کنند. فدراسیو روسیه تحریم است؛ کوبای سوسیالیستی از ابتداء تحریم است؛ جمهوری دموکراتیک خلق کوریا تحریم است؛ جمهوری خلق چین، بلاروس، سوریه و بسیاری کشورهای دیگر تحریم هستند. اما هرگز مانند ایرانی‌ها، نه شکوه‌ای، نه ناله‌ای، نه سقوط چندین صد برابری ارزش پول ملی و... نمی‌گویند: تحریم‌های کمرشکن! علت چیست؟]- شیری

اجلاس نوبتی شورای سران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای چهارم جولای در آستانه [پایتخت قزاقستان] برگزار می‌شود

اجلاس آتی سازمان همکاری شانگهای (SCO) در آستانه در تاریخ ۳ تا ۴ جولای، خانواده بزرگ کشورهای عضو این انجمن را متحد می‌کند و صفحه جدید همکاری را باز می‌کند.

شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین که اکنون در یک سفر رسمی در قزاقستان به سر می‌برد، در این مورد اظهار اطمینان کرد. رهبر چین در مورد سازمان همکاری شانگهای که متن اظهارات او قبلاً توسط آژانس [کازینفورم](#) منتشر شده است، می‌گوید: «من مطمئنم که با تلاش مشترک، اجلاس آستانه با یک نکته مثبت به پایان خواهد رسید. خانواده بزرگ سازمان همکاری شانگهای متحد خواهد شد و صفحه جدید در همکاری باز خواهد شد».

بیست و چهارمین اجلاس شورای سران کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای در چهارم جولای در کاخ استقلال در آستانه برگزار می‌شود. گمان می‌رود ژانگ مینگ، دبیر کل این سازمان در این مراسم شرکت کند. آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل و رؤسای تعدادی از سازمان‌های بین‌المللی نیز به این اجلاس دعوت شده‌اند.

امروزه سازمان همکاری شانگهای بزرگترین سازمان منطقه‌ای جهان است. مساحت کل کشورهای عضو آن بیش از ۳۴ میلیون کیلومتر مربع است که این بیش از ۶۰ درصد قلمرو قاره آراسیا را تشکیل می‌دهد. جمعیت کل کشورهای سازمان همکاری شانگهای ۳ میلیارد و ۲۰۰ میلیون نفر، یعنی تقریباً نیمی از جمعیت جهان را شامل می‌شود.

سازمان همکاری شانگهای در اواسط جونگ‌زارش داد که تولید ناخالص داخلی کشورهای عضو این سازمان در حال حاضر ۲۵ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان را تشکیل می‌دهد. ژانگ مینگ، دبیرکل این سازمان در ضیافت دبیرخانه سازمان به مناسبت «روز سازمان همکاری شانگهای» خاطرنشان کرد: «کشورهای عضو ما روی هم بیش از ۴۰ درصد از جمعیت جهان، بیش از یک چهارم قلمرو جهان و یک چهارم تولید ناخالص داخلی جهانی را تشکیل می‌دهند».

به گفته دبیرکل سازمان همکاری شانگهای، زمانی که این سازمان در سال ۲۰۰۱ تأسیس شد، «هیچ کس نمی‌توانست تصور کند که این سازمان تا این حد پویا باشد». وی خاطرنشان کرد که ظرف ۲۰ سال، سازمان همکاری شانگهای از یک سازمان منطقه‌ای متشکل از ۶ کشور عضو، به یک خانواده بزرگ متشکل از ۲۶ کشور، شامل کشورهای عضو، ناظران و شرکای مذاکرات تبدیل شده است. دبیرکل سازمان همکاری شانگهای در عین حال یادآور شد که در ماه جولای و در اجلاس سران کشورهای سازمان همکاری شانگهای در آستانه، بلاروس دهمین کشور عضو این سازمان خواهد شد.

در حال حاضر روسیه، چین، هند، پاکستان، قزاقستان، تاجیکستان، قرقیزستان و ازبکستان اعضای کامل سازمان همکاری شانگهای هستند. ترکیه، آذربایجان، ارمنستان، کامبوج، سریلانکا، نپال و با پیوستن واقعی مصر، قطر و عربستان سعودی، وضعیت شرکای مذاکره خواهند گرفت. بحرین و مالدیو برای دریافت این وضعیت نامزد هستند. به این ترتیب، مسکو و بیجینگ در تلاش هستند تا حوزه نفوذ یا مشارکت سیاسی احتمالی خود را مشخص کنند (مانند پاکستان و هند). و احتمالاً در آینده بسیار نزدیک، سازمان، بر اساس منطقه، جمعیت و پتانسیل اقتصادی خود، ممکن است حتی تأثیرگذارتر شود.

بسیار قابل توجه است که در سال ۲۰۰۵، زمانی که سه قدرت بزرگ آسیایی مانند ایران، هند و پاکستان به عنوان ناظر به سازمان همکاری شانگهای پیوستند، امریکا نیز تمایل خود را برای عضویت در سازمان همکاری شانگهای اعلام کرد. با این حال، اعضای سازمان پس از آن خردمندانه امکان همکاری با واشنگتن را رد کردند. امروزه، در شرایط بدتر شدن روابط با امریکا، طراحی ساختاری و گسترش احتمالی سازمان همکاری شانگهای به موضوع مهمتر و مسؤلیت‌پذیرتری برای بیجینگ و مسکو تبدیل شده است.

لازم به ذکر است که ایده تأسیس این سازمان زمانی از مسکو و بیجینگ نشأت گرفت که امریکا به عنوان آخرین و تنها ابرقدرت جهانی، سیاست خود را ایجاد یک نظام جهانی جدید اعلام کرد. اگر چه روسیه در اثر شکست در جنگ سرد، موقعیت ابرقدرتی خود را از دست داد، اما دوباره شروع به قدرت گرفتن کرد.

چین نیز به نوبه خود در رویارویی اقتصادی خود با غرب و جاپان به یک طرف همفکر نیاز داشت. چین با مشارکت در سازمان همکاری شانگهای، کنترل مرزهای طولانی خود را که طول آن بیش از ۷ هزار کیلومتر است، آسانتر

کرده است. به لطف این، بیجینگ توانست به حل و فصل مسائل مهم دیگر، مانند تنظیم اقتصاد ملی در حال توسعه سریع روی بیاورد.

هدف سازمان همکاری شانگهای که از جمله به ابتکار روسیه تشکیل گردید، تثبیت اوضاع در آسیای مرکزی و سایر مناطق کره زمین، تقویت دوستی و حسن همجواری و توسعه همکاری در زمینه‌های سیاسی، علمی، اقتصادی و سایر حوزه‌ها می‌باشد. همچنین، همکاری در زمینه امنیتی و رفع تهدیدات افراط‌گرایان و تروریست‌ها هدف اولویت‌دار سازمان همکاری شانگهای است.

وظیفه مهم دیگر، ایجاد شرایط برای توسعه مشارکت اقتصادی است. اعضای آن از طریق همکاری‌های دوجانبه و چندجانبه، گردش تجاری و سرمایه‌گذاری‌های متقابل خود را افزایش می‌دهند و در عین حال مشارکت‌های صنعتی و اقتصادی را توسعه می‌دهند.

امروزه اهمیت سازمان همکاری شانگهای در دو قالب منطقه‌ئی و جهانی، به ویژه با توجه به گردش تجاری کشورهای عضو و ناظر این سازمان، به طور روزافزون آشکار می‌شود.

مأخوذ از: بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۱۳ تیر-سرطان ۱۴۰۳